

[Udenrigsministeren.]

Magter, der er med i den almindelige Aftale. Saa hvis der skulde være nogen Forskel mellem os og de andre, turde det være den, at der er taget et særligt Hensyn til os paa Grund af, at man her i Norden har benyttet en bestemt Type af Skibe, som ikke anvendes andre Steder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Jeg kan ikke godkende Ministerens Redegørelse her. I det Øjeblik der føres Forhandlinger i London, kan Marineministeriet, som har deltaget i disse Forhandlinger, kun have Ansvaret for det saglige Indhold af Artiklen; selve Ordvalget og den Maade, hvorpaa Artiklen stilles op, maa være under Udenrigsministeriets Ansvar, i det Øjeblik det deltager i Forhandlingen.

Med Hensyn til den Redegørelse, der er forelagt for det udenrigspolitiske Nævn, da var denne affattet af Udenrigsministeriet og staa alene for Udenrigsministeriets Regning. Det var en urigtig Fremstilling af det, der stod i Overenskomsten, og det var det, jeg omtalte før; det maa alene staa for Udenrigsministeriets Regning.

Med Hensyn til Artikel 6 er det ikke Spørgsmaalet om Begrænsning inden for Kanonkalibre, der er Tale om, men den kvantitative Begrænsning af Tonnagen til 24 000 t, som ikke findes noget andet Sted i Overenskomsten, og her er det jeg paastaar at der er paalagt de nordiske Lande Forpligtelser, som den anden kontraherende Part overhovedet ikke har noget tilsvarende til. Ifølge denne Overenskomst har England sikret sig, at de ikke paa noget Punkt har Begrænsning med Hensyn til at bygge de Skibstyper, de ønsker at bygge.

Jeg finder ikke, at dette Sted er det rigtige til at redegøre for, hvorfor der for visse Skibsklasser og Kalibre er truffet Begrænsning; det har ikke været af Hensyn til de nordiske Lande, for det er saa sandelig ikke dem, der paa nogen Maade truer Freden. Men England har, som sagt, skaffet sig selv Mulighed for at bygge enhver af de Skibstyper, de har paa deres Flaadeprogram for de kommende 5 Aar, uden nogen som helst Begrænsning i Antal.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den Forskel, der ved dette Sæt Aftaler er mellem de nordiske Lande og England med Hensyn til Bygningen af Skibe af den bestemte

Type, er, at de nordiske Stater har Lov til at bygge indtil 24 000 t af den Art Skibe, England har Lov at bygge 0 t og intet derover. Saa at det skulde være en særlig Begunstigelse af England i Forhold til os, det forstaar jeg ikke.

Med Hensyn til Aftalens Indhold, saaledes som den formedes i London, da er det klart, at Marineministeriet ved sin Deltagelse deri har haft afgørende Indflydelse paa Indholdet og Formen af de Artikler, som fastsatte Bestemmelser, der interesserede os. Hvad angaar den Beslutning, der siden er taget, har Sagen jo, før den overhovedet kom til videre Behandling, været behandlet af Marineministeriet, og der er fra Marineministeriets Side ikke fremkommet nogen som helst Indvending mod den paagældende Bestemmelse. Hvis der er et og andet, som har været uklart i en Redegørelse i det udenrigspolitiske Nævn paa et eller andet Tidspunkt, vil vi jo kunne faa Besked derom, naar vi kommer til Udvalget. Jeg har aldrig hørt det før og har ikke den mindste Forestilling om, hvad det drejer sig om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Jeg maa stadig hævde, at det, Marineministeriet har Ansvaret for, er det saglige Indhold af denne Artikel; der har fra min Side ikke været nogen Interesse i Begrænsningen til de 24 000 t, fordi vi ikke har nogen som helst Udsigt til inden 1942 at faa en saa stor Flaade. Det, jeg har anket imod, er det principielle, nemlig at Danmark som suveræn Stat paatager sig visse Forpligtelser over for en anden Stat uden nogen som helst Form for Gensidighed, og det maa alligevel være Udenrigsministeriet, der har Afgørelsen her. Hvad angaar de Oplysninger, der er givet i det udenrigspolitiske Nævn, er der ikke blot Tale om en Utilstrækkelighed, men om en positiv Urigtighed, der hidrører fra, at Udenrigsministeriet ikke selv havde forstaaet den Overenskomst, det tiltraadte.

Udenrigsministeren (P. Munch): Hvad det sidste angaar, vil vi forhaabentlig i det kommende Udvalg kunne faa Besked om, hvad det er, det ærede Medlem Hr. Westermann tænker paa. Jeg skulde tro, at Udenrigsministeriets Embedsmænd, der har forhandlet dette i lang, lang Tid med Marineministeriets Embedsmænd, nogenlunde maa have haft Forudsætninger for at forstaa,